

ULKOMAILTA

Pietarin läänin suomenkielinen kommunistinen nuorisotyö on vielä sangen nuorta. Vuoden 1919 loppupuolella perustettiin ensimmäiset suomenkieliset kollektiivit ja suurin osa vasta 1920—21. — Toiminnassa olevien Liiton suomenkielisten kollektiivien lukumäärä Pietarin läänissä on tällä hetkellä 38 ja niissä on jäseniä noin 800.

Kommunistisella nuorisotyöllä, suomenkielisen väestön keskuudessa on ollut monta vastusta voitettavana. Vastuksia mainittakoon m. m. että pappien kylvä teittämättömyys on yleensä varsin syville syöpynyt inkerläisten mielin, synnyttäen niissä voimakkaan ennakkoluuloisuuden kaikkia aatteita kohtaan, silloin kun ne ovat vastakkaisia heidän vanhoille tottumuksilleen. Niin on asianlaita

kommunistilla nähdessä usein satunnaisesti vanhemmat ovat asettaneet nuorille esteitä liittymässä kommunistisiin nuorisokollektiiveihin. Ja kun tähän asti on ollut sangen tuntuva puute kykenevistä agitaattoreista ja organisaattoreista, niin ei ole voinut riittävässä määrässä harjoittaa poliittista propagandatyötä heidän ennakkoluulojensa hälventämiseksi. — Mutta sikäli kun nuoriso itse on innoitukseensa elävöittäjänä osoittanut vanhemmille toimintansa tarkoituksellisuus, niin vanhempien kylmäkiskaisuus on voitettu.

Suomenkielisellä nuorisotyöllä on ollut vielä muitakin esteitä voitettavana. Varsinkin toimintavälitiedon puute on ollut useissa tapauksissa sangen kireä, sopivan kirjallisuuden y. m. muodossa. Ja kykenevien toimittajain ja ohjaajien puute on ollut ehkä kaikkein häiritsevin toiminnassa. Varsinaisia aktiivisia nuorisotoimittajia ei ole ollut koko läänissä, ennenkuin tämän vuoden aikana

— ja nytkin aivan riittämätön määrä. Usealla paikkakunnalla ovat entiset nuorisoseurojen johtajat antaneet kollektiivissa apuaan sivistysrienoissa, kuten laulussa, näytelmässä y. m. Mutta lukuisasti on myöskin tapauksia, jolloin heidän taholtaan on suhtauduttu toimintaamme kielteisesti, jopa vihaisesti.

Nyt ollaan päästy jo niin pitkälle, että suurimmat esteet on saatu pois raivatuksi. Vakinaisia nuorisojärjestöjä on kaikissa niissä ujeesteissa, joissa suomenkielistä asutusta on olemassa. Kahdessa Pietarin ja Lyyssin ujeestissa on olemassa varsinaiset ujeestikolleegiot venäläisten komitean yhteydessä. Kolmessa kunnassa: Lempaalassa, Haapakankaalla ja Valkeasaarassa on suomenkieliset kuntakomiteat nuorisotyötä ohjaamassa. — Nämä virat osoittavat järjestötoiminnan vahvistumista ja koneiston täydellistymistä.

Kollektiivien toiminta on myös saatu entistä enemmän tarkoitustaan vastaavaksi. Nyt jo on melkein kaikissa kollektiivissa erikoisia alastoja, kuten poliittinen, näytelmä, soitto y. m. piirejä, jotka antavat kollektiivien sisäiselle toiminnalle väriä. Klubeja on myöskin perustettu useampien kollektiivien yhteyteen. Retkeilytoimintaakin ovat eräät kollektiivit kesän aikana ylläpitäneet. Järjestämällä jäsenilleen yhteisiä käyntejä yleisiin kokouksiin ja museoihin.

Loppuyhteenvetoksi voidaan todeta, että V. K. N. L:n Pietarin läänin suomenkielisten nuorisokollektiivien tähänastinen toiminta, vastuista huolimatta, on yleispiirteisessään ollut verrattain tuloksia tuottavaa sekä siinä että ulospäin.

Lasten huolto Neuvosto-Venäjällä

(Hellen Augur F. P:lle)

MOSKOVA, jouluk. — Minä istuin eräänä sunnuntaina itäpäivällä lähellä Moskovaa olevan maatalon verannalla, odotellen konsertin alkamista. Talon entiset omistajat mahdollisesti istuivat jossakin parissalissa hotellissa. Talossa nykyään asuu joukko neljäntoista ja viidentoista ikäisiä nuorukaisia, jotka ovat lasten kylän johtajia. Taloa kutsuttiin kommuniksi, koska sen asukkaat johtavat kaikkia tuon pikkukylän asioita kymmenen henkeä käsittävän neuvoston kautta, johon jäsenet valitaan kuukausittain.

Valkoisen kotiväestön lävitse näkyivät kylään kuuluvien toisten talojen punaiset katot, joiden suojissa asui kylän 500 lasta. Metsikön lävitse johtavat mutkaiset polut olivat nyt täynnä lapsia, jotka juosten ja hyppien kiihuttivat kohti kommunia. Syksyinen aurinko lämmitti heidän takan peittämiä päitänsä. Pojat ja tytöt näyttivät hyvin paljon samanlaisilta koristelemattomissa, puhtaissa vaatteissaan.

Verannalla kommunin presidentti, tummatukkainen, punaposkinen tyttö, toisten nuorempien lasten kanssa asetteli penkkejä järjestykseen konserttia varten. Lapsia tuli suurissa joukoissa ylös rappusia, toisilla ollen kädet täynnä kukkia, joita olivat polmineet omista puutarhoistaan ja toisilla tennismailloja. Toiset heistä asettuivat penkeille istumaan ja toiset menivät musiikkisaliin ryhmittäen siellä pianon ympärille, jonka ääressä heidän musiikinopettajansa selaili nuottikirjoja.

Niiden kahden tunnin aikana, jotka olin ollut lasten kylässä, minä en lainkaan ollut huomannut aikuisten läsnäoloa. Siellä kylläkin oli opettajia — naisia, joiden kasvoista löisti tyyneys ja onnellisuus, ihmisiä, jota ei milloinkaan näe Amerikan yleisissä kouluissa — jotka tavallisesti olivat avoimiksi, kuten lapsetkin. Mutta nuo opettajat näyttivät käsittävän, että he olivat siellä palvelemissa, eikä johtamassa lapsia. He eivät milloinkaan sekaantuneet lasten puuhin

eivätkä hiin tunkeneet helle esityksiään. He kylläkin vastasivat kysymyksiin ja hellästi hyväillivät lapsia, jotka tulivat heidän luokseensa, mutta he käyttäytyivät yhtä vapaasti ja rauhallisesti kuin lapsetkin.

Konsertti kesti kaksi tuntia ja sen aikana saimme kuulla musiikkia, jonkalaista, olen varma siitä, saadaan kuulla vain Venäjällä venäläisten lasten lahjakkaista sulista. Ohjelmanumeroiden väliaikoina minua haastatelti kolme nuorta polkaa jotka istuivat rappusilla, muudan opettajista toimien tulkkina. Yksi polista, nimeltä Vasili Brusnoff, joka kuultuun viikkoo takaperin oli vielä ollut lampaista palmentamassa, otti johtoseman kysymysten tekemisessä. Hän kysyi innostuneena, tuleeko Amerikassa piakkoin puhkeamaan vallankumous. Kun hän sai kuulla, kuinka paljon Amerikassa on työllisiä työttömänä ja kuinka monien lasten siellä on kuljettava työssä senilään, että he kulkisivat kouluissa, niin hän pudisti päätään säälillä time kasvoiltaan. Hän oli kovasti kiintynyt kokeisiin, joita hän sanol kipeästi tarvittavan Venäjällä ja älykkäiden kysymystensä kautta hän sai yksityiskohtaiset tiedot siitä, millä lailla Amerikan työläiset elävät. Hänellä olivat sätelevät, ruskeat silmät ja tukevat hampaat.

Myöhemmillä me menimme "hämmentä" taloonsa, jota taktillisista syistä kutsutaan nimellä "Talo n:o 5", mutta joka todellisuudessa on lahjakaiden lasten talo. Siellä Vasili näytti minulle jottakin hämmästyttävää piirustuksia. Yhdessä niistä oli vertauskuvallinen esitys vallankumouksesta ja siinä oli nähtävänä lapsesta kömpelyyttä ja kommunistista innostuneisuutta sekaisin. Toiset lapset näyttivät minulle kauniita kuvia, joita he olivat tehneet hahmujen muka kuvittamaa astuja ja jotkut herttaiset pienokaiset tanssivat. Talo n:o 5 luomisenergisine lapsineen, edusti huippusaavutusta tuossa lasten kylässä, joka on pieni, rauhallinen, oleellisesti "utopia" taistelevassa maassa.

Kylän koulussa noudatetaan samaa lukujärjestelmää, joka on käytännössä parhaimpaa lasten innostuneisuutta Venäjällä ja minä näin sitä sovellettavan vaihtelevalla menestyksellä yksin kaukana maassenduullakin olevissa kylissä Samaran läänissä. John Deweyn "opti tehdeksi" periaatetta noudatetaan mikäli sulkien mahdollista ja senilään, että lukisivat oppikirjoja, lapset tutkivat luontoa ja askartelevat fyysisissä töissä keuhkissa, ja tekevät reikiä museoihin ja tehtaisiin talvisin, jolloin koko kylän lapset siirretään Moskovaan.

Kun lapset ovat olleet kolmen kuukauden ajan lääkkärien ja sielutieteilijain silmälläpidon alaisina, niin heidät sijoitetaan määrättyihin taloihin, sen mukaan mikälaiset ovat heidän tarpeensa ja luonteensa. Kuukautiset lapset eristetään heti toisista lapsista ja heidät sijoitetaan sanatoimintaan, pikkulapset kolmesta seitsemään ikävuoteen pannaan lastentarhaan ja suuremmat lapset kahdeksasta kuuteentoista ikävuoteen saakka asuvat suuressa koulurakennuksessa. Luokittelu on siis samanlainen kuin Amerikassakin. Mutta tuossa lasten kylässä toimitetaan mielenkiintoisia kokeiluja. Hyvin hermostunut ja tottelematon lapsi, jota tavallisesti kutsutaan "problemiksi", lähetetään viehättävään kauniiseen pikkutaloon jonka lähellä juoksee puro ja pihassa on kukkatarha ja jossa on hyvin tyyneitä mielisiä opettajia. Siellä tuollaiset lapset pidetään yhtämittaa toivossa aamusta iltaan saakka ja heillä otetaan yhtä ja toista joka on viehättävää ja mielenkiintoista. Ja senilään, että he olisivat aivan hyödyttömiä vinttiä, he kehittyvät paljon tuottelisaammiksi ja suuremmassa määrässä omintakeisuutta omaaviksi

Ihanneliitoille ja sunnuntaikoulujen opettajille

Jokaisella paikkakunnalla on luultavasti jäänyt useita lapsia vaille **Lasten Joulua**. Jos otaksuamme on oikea, niin olisi jokaisella paikkakunnalla toimivien ihanneliittojen ja sunnuntaikoulujen opettajien tilattava yhteisillä varoilla Lasten Joulua paikkakunnalleen niin paljon, että kaikki suomenkieltä puhuvat lapset saisivat yhden itselleen.

Lasten Joulussa on lapsille paljon miellyttävää jo siitäkin syystä, että se on yksinomaan lapsia varten julkaistu juhla-teos. Lasten Joulussa on lapsille sopiva näytöskappalekin, joka jo tekee sen hintaansa arvokkaammaksi. Juuri tätä julkaisua varten sävelletty laulukin on varmasti arvokkaampi kuin mitä sellainen, joka ei ole julkaisua nähnyt, voisi sitä kuvitella. Verrattain onnistunut sävellys ja kaikkia miellyttävät sanat.

Päättäkääpä osastot tilata Lasten Joulua ja jakakaa ne paikkakunnallanne ihanneliiton taikka sunnuntaikoulun välityksellä tai valvonnan alaisena. Lapset tulevat iloiseksi ja se innostaa heitä toimintaansa.

Lasten Joulun hinta on 25 senttiä. Tilataan osoitteella: Toverin Kirjakauppa, Box 99, Astoria, Oregon.

Kestävyttä luokkataistelussa vuodelle 1922 toivottavat tovereille ja tuttaville seuraavat

Shaunavon, Sask., Can.

Salli, Sulo, Arvo ja Hilma Paavola, Box 361

Hauskaa Joulua ja toverillista taistelua alkavalle vuodelle

Hilma, Antti ja Orvokki Salmi

L'Box 178, Aurora, Minn.

Bowie, Colorado, Box 36

Lapset: August, Emma, Tauno ja Mrs. Mimmi Hedman

Hoquiam, Washington

Fiina, Carl, Arvo, Laimi ja Aili Williamson

Hoquiam, Washington

Hilma Johnson
421 Eleventh Street

Chisholm, Minn.

Hugo, Tyyne ja Wiljo Laine

Berkeley, Calif.

Hilma, Aune, Edvard ja John Nylund
Karin ja Hilda Nieminen
Eva Aalto
Lyyli Kajan
N. Rautio
Rauha ja David Kesti ja lapset
Sigrid ja Herman Joutsen
L. ja Lempi ja John Hautala
Elli Berglund
H. Malinen

Seattle, Washington

Aino ja Otto Fogel

Deep River, Washington

Mari ja Jussi Manson perheeseen
Pearl Paju
Leena ja Herman Anderson perheeseen
Anna ja Alvin Sunberg perheeseen
Hellen, Tillie ja Chas. James
Maria ja Antti Maanikko sekä perhe
Nestor Harju
Hendry Wilme
Matti Hill
Mari, Hugo Peterson ja perhe

Vermillion Dam, Minn.

Wilho, Eino, Arne, Naama, Arthur Ahlgren

San Francisco, Calif.

August Koskinen
Elvi, Norma ja J. Laivo
Sigrid ja Otto Pellinen
Toivo Mäkelä
Ellen, Saara ja Nestor Mattson
John E. Kemp
L. Tiensuu
Matti Kivi
Suoma Wahanen
Tyyne Qvist
Hilja Ijas
Wirteen perheeltä
Dagmar & Nestor Tofferi
Gusti Saari
Jussi, Manda ja Anna
Oiva, Mandi ja A. Rajander
A. Laakso
Urho Lind
Mary Lind
Arvo Koski
Viola, Aura ja Oliver Hartman
A. Helve
Hjalmar Sorola
Martha Lintinen
Naemi Bergman
Otto Lintinen
J. Berg
Hanna Berg
Miija ja Axel Lähde
Ida Smith